

lige og sydlige Sylland, blandt hvis Gjere der ikke er saa Tiendehdere, som tillige ere Tiendeere, idet de allerede for et Aarhundrede siden have købt deres Kirke- og Kongetiende, og naar henses til, hvad det er, Loven tilfugter, skulde man tro, at de saa ogsaa kunde blive fri for Tiendestatten. Jeg er endog tilbøjelig til at tro, at de Tiendehdere, der eje deres Kirketiender, ikke efter Ordlyden i § 8 i Loven nødvendigvis skulle ind under de Betingelser, som ellers stilles for Afløsning af Kirketiende, nemlig at der skal dannes et Fond eller tilvejebringes Kapital, hvis Rente kan være tilstrækkelig til Kirkens Vedligeholdelse og til Afholdelse af alle de øvrige Udgifter, som hvile paa Kirketienden. Men i dette Tilfælde er jo Kirketienden allerede afløst, og selv om man vil paalægge dem denne Forpligtelse, der vistnok efter Loven ikke kan paalægges dem, forekommer det mig dog, at man under alle Omstændigheder maatte lade dem være fri for at betale Skatten. Thi Sikkerheden for, at de udføre de Forpligtelser, som paahvile dem, bliver ikke større, fordi man lader dem blive ved at betale Skat. Nu er det vel ikke noget overvættets stort Beløb; men det er dog altid noget. Jeg antager, at Skatten af hver af disse Tiender er henimod 50 Dre aarlig af hver Td. tiendeydende Hartorn, og det er dog altid en Udgift. Hvis nu Loven har tilfugtet at fri dem for den Udgift, ville de selvfølgelig ogsaa helst være fri for den. Loven tilfugter, at de skulle godtgøre for Ministeriet, at de selv ere Gjere af den Tiende, de skulle yde; men nu er Tilfældet det, at der paa disse Egne er optaaet ikke saa saa smaa Ejendomme; der er flere Ejendomme, som have haft Hebelodder eller andre udhyrte Lodder, som de have solgt. Disse Lodder ere siden blevne bebyggede og derved blevne selvstændige Ejendomme, ganske vist kun med et ringe Hartorn indtil et Fjerdingar eller højst to Fjerdingar. Disse Ejendomme ville nu ikke indlade sig paa at skaffe den Attest fra Pantebogen, som foreses for at godtgøre, at de virkelig ere Gjere af deres Tiender. En saadan Attest koster 3 Kr. 90 Dre for hver af de smaa Ejendomme, hvad der er meget mere end Skatten, som kun vil udgøre 3—4 Dre aarlig. Det ville de naturligtvis ikke; men det vil saa igen være en Hindring for de øvrige Ejendomsbesiddere, naar disse ville være fri for at betale Skatter af Tienden. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, der desværre ikke er til Stede, om Ministeren ikke kunde finde en anden Form, hvorved det kunde konstateres, at de vedkommende ere Gjere af Tiend-

den, end den førnævnte, at hver for sig skal skaffe en Pantebogsattest, og om det ikke kunde lade sig gøre, at de alle sammen under et — eller hvilken Form der nu kunde findes — kunde tilvejebringe disse Attester, denne Konstatering af, at de ere Gjere af deres Tiende; thi saa kunde de saa den Rettelse i deres Skatter, som Loven dog har tilfugtet at give dem.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem savnede Landbrugsministeren; men han er optagen af Forhandlingerne i det andet Ting.

Alberg: Maatte jeg endnu fremkomme med en eneste Bemærkning? Den angaar en Udtalelse, som er fremkommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Abo Valgkreds (Scharling), jeg tror endog gentagende, og som gif ud paa at rette en Anmodning til den højtærede Finansminister om ikke at søge Statsgælden konverteret, eller at der i det hele taget ikke maatte foretages noget Skridt til, at Prioritetsrenten eller Renten i det hele taget skulde gaa ned. Det ærede Medlem ansørte som Grund derfor, hvad der ogsaa er anført tidligere, at det var en Uret mod de smaa Kapitalister, der levede af deres Renter, at herøve dem en saa væsentlig Del af deres Indtægter. Naar Renten gif ned med ca. $\frac{1}{2}$ pCt., vilde det være $\frac{1}{8}$ af deres Indtægt. Nu forekommer det mig, at naar man tager Hensyn til den Prisnedgang, der er foregaaet i den sidste halve Snes Aar, paa alle Livsfornödenheder, hvorved Pengenes Købekværdi er bleven endog betydelig mere forøget end den halve Procents Nedgang i Indtægterne; kan jeg ikke se, at der egentlig er sket dem nogen Uret. Der er ganske vist paa den ene Side en Formindskelse af deres Indtægt med $\frac{1}{2}$ pCt., men paa den anden Side er jeg overbevist om, at denne Formindskelse vil mere end opvejes ved den større Prisbillighed, hvormed de kunne købe deres Fornödenheder, saa at jeg ikke kan se, at der begaas nogen som helst Uret. Det er vel, saa, at de ville gaa Glip af en Fordel, men det er jo sikkert, at enhver, der har sine Indtægter faste, har naaet en betydelig Fordel ved denne Prisnedgang i de forskellige Livsfornödenheder. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, at der, naar Lejlighed dertil viser sig, at være gunstig, igen foretages en ny Konvertering af en Del af Statens $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer til 3 pCt. Det blev sagt, jeg tror, at det var af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage), at det var en Fordel